Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého senátu)

22. března 2018 *

„Veřejná služba – Úředníci – Výzva k vyjádření zájmu – Generální tajemník úřadu Evropského veřejného ochránce práv – Stanovisko poradního výboru – Nezohlednění tohoto stanoviska – Porušení výběrového řízení – Zjevně nesprávné posouzení – Rovné zacházení – Zásada řádné správy – Odpovědnost“

Ve věci T-581/16,

Costas Popotas, úředník Soudního dvora Evropské unie, s bydlištěm v Lucemburku (Lucembursko), zastoupený V. Christianosem a S. Paliouem, advokáty,

žalobce,

proti

Evropskému veřejnému ochránci práv, zastoupenému L. Papadiasem, P. Dyrbergem a A. Antoniadisem, jako zmocněnci, ve spolupráci s A. Duron, advokátkou,

žalovanému,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 270 SFEU, který směřuje zaprvé ke zrušení rozhodnutí o jmenování paní G. jako generální tajemnice úřadu veřejného ochránce práv, rozhodnutí veřejného ochránce práv ze dne 9. listopadu 2015, jímž se zamítají stížnosti podané žalobcem proti uvedenému rozhodnutí, jakož i rozhodnutí veřejného ochránce práv nepozvat žalobce k pohovorům, a zadruhé k náhradě újmy, kterou žalobce údajně utrpěl z důvodu uvedených rozhodnutí,

TRIBUNÁL (osmý senát),

ve složení A. M. Collins, předseda, M. Kančeva a R. Barents (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: S. Spyropoulos vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 21. září 2017,

vydává tento

* Jednací jazyk: řečtina.

Rozsudek

I. Právní rámec

1 První pododstavec článku 27 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) stanoví:

„Přijímání se řídí potřebou orgánu zajistit si služby úředníků s nejvyšší úrovní způsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti, vybraných na co nejširším zeměpisném základě ze státních příslušníků členských států [Evropské unie].“

2 Dne 19. února 2015 Evropský veřejný ochránce práv vydal výzvu k vyjádření zájmu o pracovní místo generálního tajemníka úřadu veřejného ochránce práv, v platové třídě AD 15/16 (OMB/2/2015) (dále jen „VVZ“).

3 Výběrová kritéria, která jsou uvedena v bodě 6 VVZ, jsou následující:

– „práce v orgánu, instituci či jiném subjektu EU nebo spolupráce s nimi, práce na vnitrostátním úřadu veřejného ochránce práv či v jakémkoliv přidruženém subjektu nebo spolupráce s nimi;

– dobrá znalost evropských záležitostí, orgánů a právních předpisů;

– podstatná a prokazatelně úspěšná praxe v řídící funkci v oblasti, která je slučitelná s činnostmi úřadu;

– hlubší chápání úlohy veřejného ochránce práv v rámci veřejné správy;

– doložená praxe v provádění strategických změn;

– znalost řízení a rozpočtového plánování;

– znalost strategií a moderních postupů v oblasti lidských zdrojů;

– znalost strategií a moderních postupů v oblasti informačních technologií;

– vynikající schopnost komunikace, vytváření sítě kontaktů a motivace zaměstnanců;

– silná angažovanost ve prospěch přibližování EU občanům;

– silná angažovanost ve prospěch naplňování vize a strategie veřejné ochránkyně práv;

– schopnost účinně komunikovat v anglickém a francouzském jazyce je z praktických důvodů nezbytná. Znalost dalších úředních jazyků Evropské unie je výhodou.“

4 Bod 7 VVZ, nadepsaný „[v]ýběrové řízení“, stanoví:

„Všichni uchazeči obdrží potvrzení o přijetí jejich přihlášky. Poradní výbor, který bude nápomocen orgánu oprávněnému ke jmenování, přezkoumá přihlášky za podpory oddělení ‚Personál, administrativa a rozpočet‘. Tento výbor navrhne seznam uchazečů, kteří mají být pozváni k pohovorům. Poradní výbor může doporučit omezení počtu uchazečů způsobilých k pohovorům.

Veřejná ochránkyně práv může rozhodnout, že k pohovorům pozve jen některé uchazeče ze seznamu doporučeného poradním výborem. Všichni uchazeči budou informováni o výsledku výběrového řízení.“

5 Lhůta k podání přihlášek uplynula podle bodu 8 VVZ ve 12 h dne 22. března 2015.

6 Kromě toho bod 8 VVZ stanoví, že přihlášky musí obsahovat:

„a) vyplněný formulář přihlášky, který byl stažen z internetové stránky veřejného ochránce práv […]

b) dopis v anglickém jazyce odůvodňující motivaci uchazeče a důvody, pro které má za to, že k obsazení daného pracovního místa disponuje nezbytnými zkušenostmi, znalostmi a schopnostmi;

c) kopie životopisu uchazeče;

d) kopie úředního dokumentu dokládajícího státní občanství uchazeče;

e) kopie diplomů (ověřený překlad není nutný, avšak překlad do francouzského nebo anglického jazyka je vítán);

f) doklady o odborné kvalifikaci uchazeče, z nichž jasně plynou data začátku a konce, jakož i přesný druh vykonávaných činností a které mohou osvědčit, že uchazeč disponuje nezbytnou kvalifikací a zkušenostmi, jak jsou uvedeny v oddíle „výběrová kritéria“;

g) uchazeči musí rovněž předložit prohlášení a, je-li to možné, doklad o jejich jazykových znalostech;

h) úředníci z jiných unijních orgánů předloží kopii svých tří posledních hodnotících zpráv (jsou-li dostupné);

i) platnou elektronickou adresu pro komunikaci s kanceláří veřejného ochránce práv.

Originály dokladů uvedených [v bodech d), e), f), g) a h)] mohou být následně vyžádány za účelem kontroly.

Neúplné nebo (částečně či zcela) opožděné přihlášky nebudou hodnoceny.“

II. Skutečnosti předcházející sporu

7 Dne 19. března 2015 zveřejnil veřejný ochránce práv pro účely výběrového řízení OMB/2/2015 následující seznam členů poradního výboru: paní A., D., S. a pan H. K výboru byl na podporu jeho činností přidělen pozorovatel a sekretářka.

8 Dne 20. března 2015 zaslal žalobce, Costas Popotas, v elektronické zprávě úplnou dokumentaci v rámci své přihlášky do řízení na obsazení pracovního místa generálního tajemníka a upřesnil, že jeho hodnotící zpráva za rok 2014 byla ve fázi dokončení.

9 Elektronickou zprávou ze dne 24. března 2015 potvrdil veřejný ochránce práv přijetí přihlášky žalobce.

10 Dne 27. března 2015 žalobce předložil svou poslední hodnotící zprávu za rok 2014 uzavřenou téhož dne a dodal, že i když byla uvedená hodnotící zpráva zaslána po uplynutí lhůty, byl by nicméně vděčný, kdyby mohla být předána poradnímu výboru.

11 Dne 9. dubna 2015 zaslal poradní výbor veřejnému ochránci práv elektronickou zprávu, v níž jej informoval, že dokončil hodnocení všech přihlášek, které mu byly předloženy. Kromě toho vypracoval abecedně uspořádaný seznam dvanácti uchazečů, které doporučil pozvat k pohovorům u veřejného ochránce práv. Na tomto abecedně uspořádaném seznamu se žalobce nacházel na jedenáctém místě a paní G. na místě sedmém.

12 Elektronickou zprávou z téhož dne informoval veřejný ochránce práv poradní výbor, že se k pohovorům rozhodl pozvat jen osm z dvanácti uchazečů navržených poradním výborem, včetně paní G., avšak nikoliv žalobce.

13 Elektronickou zprávou ze dne 10. dubna 2015 vedoucí oddělení „Personál, administrativa a rozpočet“ informoval žalobce, že poradní výbor nedoporučil pozvat žalobce na pohovor, a to i přes jeho výrazné pracovní výsledky. Uvedl rovněž, že v případě nesouhlasu s uvedeným rozhodnutím mohl žalobce podat odůvodněnou žádost o přezkoumání tohoto rozhodnutí do 17. dubna 2015.

14 Dne 17. dubna 2015 se konaly pohovory s osmi uchazeči, kteří byli vybráni veřejným ochráncem práv a dne 22. dubna 2015 podstoupili tři z nich další pohovor.

15 Dne 8. května 2015 se žalobce dozvěděl z internetové stránky časopisu *Politico*, že paní G. byla jmenována do funkce generální tajemnice úřadu veřejného ochránce práv. Tatáž informace byla oznámena poradnímu výboru dne 4. května 2015.

16 Dne 18. května 2015 podal žalobce u veřejného ochránce práv žádost o přístup k administrativním dokumentům týkajícím se řízení OMB/2/2015, zejména k zápisům z jednání poradního výboru jmenovaného za účelem podpory orgánu oprávněného ke jmenování (dále jen „OOJ“) a k návrhu, který byl OOJ předložen k posouzení.

17 Dne 26. května 2015 informoval veřejný ochránce práv žalobce, že poradní výbor „[nepořídil] zápis ze svého jednání, takže nemůže posoudit/přezkoumat případné zveřejnění takového dokumentu“. Dále, pokud jde o žádost žalobce o přístup k návrhu poradního výboru, který byl OOJ předložen k posouzení, veřejný ochránce práv uvedl, že „poradní výbor nicméně nepředložil samostatný dokument obsahující takovýto návrh, nýbrž sdělil své hodnocení veřejnému ochránci práv administrativní cestou v příslušných částech výše uvedené zprávy ze dne 13. května 2015“.

18 Dne 3. června 2015 předal veřejný ochránce práv žalobci v návaznosti na jeho žádost o přístup k některým dokumentům zprávu ze dne 13. května 2015 týkající se výběrového řízení OMB/2/2015 na pracovní místo generálního tajemníka. Tato zpráva, která byla vypracována dne 13. května 2015 vedoucím oddělení „Personál, administrativa a rozpočet“ a schválena veřejným ochráncem práv, shrnuje výběrové řízení zahájené zveřejněním VVZ a ukončené rozhodnutím nabídnout dané pracovní místo paní G. Uvedená zpráva obsahuje tři přílohy: první se týká způsobilosti uchazečů, druhá se týká známek udělených způsobilým uchazečům poradním výborem a třetí se týká známek udělených poradním výborem osmi uchazečům, kteří se účastnili prvního kola pohovorů.

19 Dne 4. června 2015 požádal žalobce veřejného ochránce práv o odtajnění čísla jeho přihlášky v příloze 2 zprávy ze dne 13. května 2015.

20 Dne 9. června 2015 informovaly útvary veřejného ochránce práv žalobce, že jeho přihláška byla označena číslem 51.

21 Dne 10. června 2015 požádal žalobce veřejného ochránce práv o přístup k následujícím dokumentům:

– „[k]opie [životopisu] uchazečů č. 3, 7 a 47 (v anonymní podobě, je-li to nezbytné) a paní G.;

– kritéria pro svolání uchazečů k pohovorům, jak je uvedeno v příloze 3 [z]právy veřejného ochránce práv ze dne 13. května 2015 […];

– [k]opie všech elektronických zpráv či dopisů (v anonymní podobě, je-li to nezbytné) zaslaných uchazečům č. 7 a 47 od 10. dubna“.

22 Dne 11. června 2015 žalobce veřejnému ochránci práv sdělil, že dle jeho názoru neodpovídají známky, které mu byly uděleny, předložené dokumentaci.

23 Žalobce tedy požádal o „zvláštní odůvodnění ze strany poradního výboru, pokud jde o:

– dílčí kritéria, která byla použita pro hodnocení v rámci položek A, G a H přílohy 2, zejména úvahy, které umožnily udělit některým uchazečům plný počet bodů;

– informace z [jeho] spisu, na základě kterých nebylo možné mu udělit plný počet bodů v položce A;

– důvody, proč poradní výbor nepovažoval za vhodné udělit žalobci plný počet bodů, případně více než 3,5 bodu v položce G, navzdory téměř neustálému zapojení žalobce do otázek řízení personálu především v interinstitucionálním rámci;

– kritéria uplatněná na [jeho] spis, která vedla k obzvláště nízké známce v položce H, i když žalobce poradní výbor informoval o zvláštních studiích v oblasti informatiky, o jeho neustálém zapojení v této oblasti při pracovních činnostech, o školeních vysoce technické povahy a publikacích v této oblasti a o účasti ve vysoce odborných sdruženích v oblasti informatiky.“

24 Žalobce doplnil, že do podatelny úřadu veřejného ochránce práv souběžně podal žádost č. INC2015–005124 o přístup k dokumentům.

25 Dopisem ze dne 17. června 2015 předaným žalobci v elektronické zprávě ze dne 18. června 2015 veřejný ochránce práv zpřístupnil v odpověď na žádost žalobce ze dne 10. června 2015 životopis paní G. a uvedl, že žalobci nemůže zpřístupnit životopisy ostatních uchazečů z důvodu práv souvisejících s ochranou osobních údajů. Navíc byla žalobci na jeho žádost zpřístupněna kopie korespondence s uchazeči č. 7 a 47.

26 Úřad veřejného ochránce práv sdělil dne 26. června 2015 žalobci v odpověď na jeho elektronickou zprávu ze dne 11. června 2015, že odpověď na jeho žádost se zpracovává a bude mu sdělena v co nejkratší době.

27 Žalobce informoval veřejného ochránce práv, že v zásadě bude čekat na odpověď do 10. července 2015.

28 Dne 10. července 2015 podal žalobce preventivně stížnost podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu. Žalobce měl nejprve za to, že výběrové řízení bylo stiženo vadami a nesoudržností, což může svědčit o zneužití řízení, zejména s ohledem na skutečnost, že žalobce nebyl na rozdíl od uchazeče č. 47, zařazeného *ex æquo* spolu s ním na deváté místo, pozván k ústnímu pohovoru, a to bez objektivního odůvodnění a dále má za to, že došlo k nesprávnému posouzení jeho kvalifikace v rámci položek „G. Znalost strategií a moderních postupů v oblasti lidských zdrojů“ a „H. Znalost strategií a moderních postupů v oblasti informačních technologií“ navzdory informacím, které uvedl ve své přihlášce a přiloženém životopise. Požádal tedy OOJ o zrušení fáze výběrového řízení, k níž došlo po zprávě ze dne 13. května 2015, zvláště zrušení jmenování paní G. jako generální tajemnice úřadu veřejného ochránce práv, a o náhradu majetkové a nemajetkové újmy, kterou utrpěl.

29 Dne 17. července 2015 potvrdila kancelář veřejného ochránce práv přijetí této stížnosti.

30 Dne 21. září 2015 žalobce požádal o kopii rozhodnutí o jmenování paní G, která mu byla zaslána elektronickou zprávou ze dne 5. října 2015.

31 Dne 14. října 2015 žalobce podal na základě čl. 90 odst. 2 služebního řádu druhou stížnost, v níž zopakoval výtky uvedené v jeho první stížnosti (viz bod 28 výše). Doplnil nicméně, že v rozporu se zásadou rovného zacházení byly v případě úspěšného uchazeče zohledněny faktory posouzení, které nebyly stanoveny, a že výběrové řízení celkově neodpovídá standardům řádné správy, kterými se má

taková instituce, jakou je veřejný ochránce práv, řídit. Požádal tedy o zrušení fáze výběrového řízení, k níž došlo po zprávě ze dne 13. května 2015, zvláště zrušení jmenování paní G. generální tajemnicí úřadu veřejného ochránce práv rozhodnutím veřejného ochránce práv ze dne 16. července 2015. Kromě toho žalobce potvrdil svůj návrh na náhradu utrpěné majetkové a nemajetkové újmy.

32 Rozhodnutím ze dne 9. listopadu 2015 (dále jen „napadené rozhodnutí“) veřejný ochránce práv informoval žalobce o zamítnutí jeho stížností ze dne 10. července a ze dne 14. října 2015.

III. Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

33 Návrhem došlým kanceláři Soudu pro veřejnou službu dne 17. února 2016 podal žalobce projednávanou žalobu.

34 Veřejný ochránce práv předložil kanceláři Soudu pro veřejnou službu žalobní odpověď dne 26. června 2016.

35 Na základě článku 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2016/1192 ze dne 6. července 2016 o přenesení pravomoci rozhodovat v prvním stupni spory mezi Evropskou unií a jejími zaměstnanci na Tribunál (Úř. věst. 2016, L 200, s. 137) byla projednávaná věc předána Tribunálu ve stavu, v jakém se nacházela ke dni 31. srpna 2016. Byla zapsána pod číslem T-581/16 a přidělena osmému senátu.

36 Žalobce podal kanceláři Tribunálu dne 3. ledna 2017 repliku a veřejný ochránce práv podal dne 16. března 2017 dupliku.

37 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 7. dubna 2017 požádal žalobce Tribunál podle čl. 85 odst. 4 jednacího řádu Tribunálu, aby nařídil vyjmutí přílohy D 1 ze spisu a aby nepřihlédl k argumentům veřejného ochránce práv vztahujícím se k této příloze.

38 Na návrh soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (osmý senát) o zahájení ústní části řízení a v rámci organizačních procesních opatření upravených článkem 89 svého jednacího řádu položil žalobci písemnou otázku, na kterou posledně uvedený odpověděl ve stanovené lhůtě.

39 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí, kterým veřejný ochránce práv zamítl jeho správní stížnosti;

– zrušil rozhodnutí ze dne 10. dubna 2015, kterým byl žalobci odepřen pohovor a rozhodnutí ze dne 16. července 2015, kterým byla paní G. jmenována generální tajemnicí úřadu veřejného ochránce práv;

– uložil veřejnému ochránci práv zaplatit žalobci částku 112 472,64 eura jako náhradu majetkové újmy, kterou utrpěl;

– uložil veřejnému ochránci práv zaplatit žalobci částku 30 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy, kterou utrpěl;

– uložil veřejnému ochránci práv náhradu veškerých nákladů řízení.

40 Veřejný ochránce práv navrhuje, aby Tribunál:

– odmítl žalobu jako částečně nepřípustnou;

– zamítl žalobu v plném rozsahu;

– uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

41 Na jednání žalobce učinil předběžné prohlášení, v němž uvedl, že hodlá omezit výši požadované náhrady, pokud jde o majetkovou újmu, a že již nepožaduje zaplacení částky ve výši 112 472,64 eura. Upřesnil, že majetková újma, kterou údajně utrpěl, se týká ztráty příležitosti a ponechává nyní na Tribunálu, aby určil paušální částku *ex aequo et bono*, což Tribunál zaznamenal do protokolu z jednání.

IV. Právní otázky

A. K přípustnosti

42 Veřejný ochránce práv, aniž formálně vznesl námitku nepřípustnosti, zpochybňuje přípustnost některých žalobních důvodů vznesených žalobcem.

43 Zaprvé veřejný ochránce práv tvrdí, že pravidlo shody, které vyžaduje, aby byl žalobní důvod uplatněný před unijním soudem vznesen již v rámci postupu před zahájením soudního řízení, nebylo dodrženo. Výtky vznesené vůči skutečnostem obsaženým ve zprávě ze dne 13. května 2015 zaslané žalobci dne 3. června 2015 a vůči životopisu paní G. zpřístupněnému žalobci dne 18. června 2015 měly být uplatněny v rámci postupu před zahájením soudního řízení. Podle veřejného ochránce práv jsou tedy dané výtky, které mohly být vzneseny před podáním projednávané žaloby, nepřípustné.

44 V tomto ohledu je třeba připomenout, že čl. 91 odst. 2 služebního řádu stanoví, že žaloba k Soudnímu dvoru Evropské unie je přípustná, pouze pokud byla předtím k OOJ podána stížnost.

45 Pravidlo shody mezi stížností ve smyslu čl. 91 odst. 2 služebního řádu a následnou žalobou podle ustálené judikatury vyžaduje, aby byl žalobní důvod uplatněný před unijním soudem vznesen již v rámci postupu před zahájením soudního řízení, aby se OOJ mohl seznámit s výtkami stěžovatele vůči spornému rozhodnutí, jinak je žalobní důvod nepřípustný (viz rozsudek ze dne 25. října 2013, Komise v. Moschonaki, T-476/11 P, EU:T:2013:557, bod 71 a citovaná judikatura).

46 Toto pravidlo je odůvodněno samotným účelem postupu před zahájením soudního řízení, jenž má umožnit smírné urovnání sporů mezi úředníky a administrativou (viz rozsudek ze dne 25. října 2013, Komise v. Moschonaki, T-476/11 P, EU:T:2013:557, bod 72 a citovaná judikatura).

47 Z toho vyplývá, v souladu s ustálenou judikaturou, že návrhová žádání předložená unijnímu soudu v žalobách úředníků mohou obsahovat pouze výtky spočívající na stejném důvodu jako výtky uplatněné ve stížnosti s tím, že tyto výtky mohou být před unijním soudem dále rozvedeny předložením žalobních důvodů a argumentů, které nejsou nutně uvedeny ve stížnosti, ale úzce s ní souvisejí (viz rozsudek ze dne 25. října 2013, Komise v. Moschonaki, T-476/11 P, EU:T:2013:557, bod 73 a citovaná judikatura).

48 Veřejný ochránce práv zaprvé uplatňuje námitku nepřípustnosti části prvního žalobního důvodu, který vychází, jak uvedl žalobce na jednání v odpověď na otázku položenou v tomto smyslu Tribunálem, z porušení výběrového řízení. Podle veřejného ochránce práv tedy žalobce již nemůže zpochybňovat skutečnost, že uchazeči byli v průběhu fáze, která předcházela pohovorům, hodnoceni podle určitých výběrových kritérií, že k vyhodnocení došlo na základě dvou kol konání pohovorů a šesti kritérií

spojených s faktory poměrného vážení a že jazykové znalosti uchazečů nebyly hodnoceny v souladu s VVZ. Veřejný ochránce práv tvrdí, že žalobce si byl i v okamžiku podání první stížnosti zcela vědom následujících skutečností:

– „osm výběrových kritérií [bylo] použito ve fázi předcházející pohovorům;

– [žalobce] byl hodnocen v rámci uvedených kritérií;

– hodnocení vedlo k vyloučení [žalobce] z následných fází výběrového řízení;

– proběhla dvě kola pohovorů;

– bylo šest kritérií hodnocení pohovorů;

– faktory poměrného vážení byly použity jak během fáze předcházející pohovorům, tak ve fázi pohovorů;

– jazykové znalosti byly hodnoceny ve fázi pohovorů a

– jazyky úspěšného uchazeče byl jazyk anglický, francouzský a německý.“

49 V tomto ohledu je třeba uvést, že žalobce v rámci své první stížnosti upřesnil, že výběrové řízení bylo stiženo vadami a nesoudržností, což může svědčit o nedodržení výběrového řízení, a jako příklad uvedl skutečnost, že na rozdíl od uchazeče č. 47 zařazeného *ex æquo* nebyl pozván k ústnímu pohovoru. Žalobce v rámci druhé stížnosti dodal, že u úspěšného uchazeče byly zohledněny faktory posouzení, které nebyly stanoveny, což je v rozporu se zásadou rovného zacházení.

50 Je nutno konstatovat, že vady a nesoudržnost uvedené žalobcem zahrnují konkrétně a nezbytně všechny výtky, které uplatnil v rámci prvního žalobního důvodu, které se všechny týkají porušení výběrového řízení a které byly připomenuty veřejným ochráncem práv (viz bod 48 výše). Z toho vyplývá, že tyto výtky, i když nejsou výslovně uvedeny v první stížnosti žalobce, se pojí k výtce porušení výběrového řízení a nepředstavují tedy, jak tvrdí veřejný ochránce práv, „dílčí žalobní důvod“, ale argumenty na podporu již uplatněného žalobního důvodu.

51 Z toho vyplývá, že tato první námitka nepřípustnosti musí být zamítnuta.

52 Veřejný ochránce práv zadruhé namítá nepřípustnost „dílčího žalobního důvodu“, podle kterého k výběrovým kritériím přiřadil faktory poměrného vážení, které nebyly uvedeny ve VVZ.

53 Je nutno opět konstatovat, že tato výtka nepochybně spadá do žalobního důvodu vycházejícího z porušení výběrového řízení v tom smyslu, že se veřejnému ochránci práv vytýká nedodržení výběrových kritérií, která sám stanovil. Ani tuto výtku tedy nelze kvalifikovat jako „dílčí žalobní důvod“ a tato kvalifikace je naprosto neodpovídající.

54 Z toho plyne, že tato druhá námitka nepřípustnosti musí být rovněž zamítnuta.

55 Zatřetí veřejný ochránce práv namítá nepřípustnost výtky vycházející ze zohlednění kritéria týkajícího se „celkového dojmu“, když toto zpochybnění mohl žalobce uplatnit ve své stížnosti, neboť o existenci tohoto kritéria věděl od 3. června 2015.

56 Žalobce totiž tvrdí, že „celkový dojem“ není kritériem, které by bylo stanoveno ve VVZ.

57 Je však třeba uvést, že v druhé stížnosti ze dne 14. října 2015 žalobce konkrétně veřejnému ochránci práv vytýkal, že při posouzení zohlednil skutečnosti, které nebyly stanoveny. Z toho vyplývá, že když žalobce veřejnému ochránci práv vytýká, že zohlednil kritérium týkající se „celkového dojmu“, pouze rozvinul důvod, který již zmínil ve druhé stížnosti. Veřejný ochránce práv tedy zjevně nesprávně tvrdí, že tato výtka nebyla uplatněna v rámci postupu před zahájením soudního řízení.

58 Tuto třetí námitku nepřípustnosti je třeba zamítnout.

59 Zadruhé, co se týče výtek směřujících proti údajnému pochybení během dalších fází výběrového řízení a jež se nevztahují k případu žalobce, je nutno konstatovat, že tyto výtky nejsou nepřípustné, jak tvrdí veřejný ochránce práv, nýbrž případně irelevantní, takže budou zkoumány v rámci meritorního přezkumu žalobních důvodů.

60 Zatřetí veřejný ochránce práv vznáší námitku nepřípustnosti v tom smyslu, že i když měl žalobce možnost předložit poradnímu výboru a veřejnému ochránci práv odůvodněnou žádost do 17. dubna 2015, aby přehodnotili jeho přihlášku, žalobce této možnosti nevyužil, byť byl o ní výslovně informován a takové využití by bylo v jeho legitimním zájmu. Toto přehodnocení přitom podle veřejného ochránce práv nebylo bezpředmětné, neboť jej využili jiní uchazeči, i když záporné rozhodnutí vůči nim bylo potvrzeno.

61 V tomto ohledu je třeba připomenout, že elektronickou zprávou ze dne 10. dubna 2015 byl žalobce informován o tom, že poradní výbor jej nedoporučil k pohovorům.

62 Je pravda, že poradní výbor dodal, že pokud žalobce nesouhlasí s tímto rozhodnutím, může podat odůvodněnou žádost o přezkum jeho přihlášky do 17. dubna 2015.

63 Podle judikatury platí, že žádá-li uchazeč, jehož žádost o připuštění do unijního výběrového řízení byla zamítnuta, o přezkum tohoto zamítavého rozhodnutí na základě konkrétního ustanovení, kterým je správní orgán vázán, je aktem nepříznivě zasahujícím do právního postavení ve smyslu čl. 90 odst. 2 nebo popřípadě čl. 91 odst. 1 služebního řádu právě rozhodnutí přijaté výběrovou komisí na základě přezkumu. Je to rovněž toto rozhodnutí přijaté na základě přezkumu, které zahajuje běh lhůty pro podání stížnosti, aniž by bylo namístě ověřit, zda v takové situaci může být uvedené rozhodnutí případně považováno za čistě potvrzující akt (rozsudky ze dne 23. ledna 2002, Gonçalves v. Parlament, T-386/00, EU:T:2002:12, bod 39, a ze dne 7. června 2005, Cavallaro v. Komise, T-375/02, EU:T:2005:199, bod 58).

64 Nicméně tato možnost požádat o přezkum rozhodnutí zamítajícího přihlášku nemůže být vykládána v tom smyslu, že žaloba směřující proti rozhodnutí zamítajícímu stížnost je nepřípustná z důvodu nepodání předchozí žádosti o přezkum. Předchozí žádost o přezkum totiž v žádném případě nepředstavuje podmínku přípustnosti žaloby, jak ostatně vyplývá ze samotného obsahu elektronické zprávy ze dne 10. dubna 2015, ve které je výslovně uvedeno, že žalobce má možnost podat odůvodněnou žádost o přezkum.

65 Z toho vyplývá, že této námitce nepřípustnosti rovněž nelze vyhovět.

66 Začtvrté, pokud jde o námitky nepřípustnosti vznesené veřejným ochráncem práv v duplice, a zejména v příloze D 1, které nebyly uvedeny v jeho žalobní odpovědi, jsou nutně nepřípustné, jelikož byly vzneseny až ve fázi dupliky a nevychází z nepominutelných důvodů, ačkoliv mohly být uvedeny v žalobní odpovědi. Veřejný ochránce práv přitom netvrdil, že mohl vznést tyto námitky nepřípustnosti až ve fázi dupliky z důvodu informací, které by získal až poté, kdy žalobce podal repliku.

67 Z toho vyplývá, že všechny námitky nepřípustnosti vznesené veřejným ochráncem práv se zamítají.

B. K věci samé

1. K návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení

68 Na podporu své žaloby žalobce uplatňuje čtyři žalobní důvody. První žalobní důvod vychází ze zneužití výběrového řízení, druhý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení, třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady rovného zacházení a čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady řádné správy.

69 Je třeba upřesnit, že body návrhových žádání žalobce budou přezkoumány společně, jak vyplývá z žalobních důvodů vznesených žalobcem, který v tomto ohledu neučinil žádné rozlišení.

a) K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zneužití výběrového řízení

70 Žalobce uvádí čtyři výtky na podporu prvního žalobního důvodu. Tvrdí, že veřejný ochránce práv zaprvé vůbec nevzal při hodnocení uchazečů v úvahu kritéria stanovená ve VVZ, zadruhé vyhodnotil výběrová kritéria pomocí koeficientů, které nebyly stanoveny ve VVZ, zatřetí provedl hodnocení na základě kritérií, která nebyla stanovena ve VVZ, a začtvrté připustil, že nevzal v potaz stanovisko poradního výboru, který ve VVZ sám zřídil, a dopustil se pochybení v hodnocení žalobce.

71 Úvodem je třeba konstatovat, že jak uznal žalobce na jednání v odpověď na otázku položenou Tribunálem, první žalobní důvod, který vychází ze „zneužití výběrového řízení“, je třeba chápat jako vycházející z „porušení výběrového řízení“, což bylo zaznamenáno do protokolu z jednání. Ostatně právě v tomto rámci veřejný ochránce práv odpověděl na první žalobní důvod vznesený žalobcem, takže prvně uvedený neměl na jednání k této změně kvalifikace učiněné Tribunálem žádné připomínky.

1) K první a druhé výtce vycházejícím ze skutečností, že veřejný ochránce práv nevzal při hodnocení uchazečů v úvahu kritéria stanovená ve VVZ a vyhodnotil výběrová kritéria pomocí koeficientů, které nebyly stanoveny ve VVZ

72 Žalobce v podstatě tvrdí, že i když VVZ obsahovala v bodě 6 dvanáct kritérií (viz bod 3 výše), bylo zohledněno pouze prvních osm kritérií. Veřejný ochránce práv tak tím, že zohlednil jen osm z dvanácti uvedených kritérií, údajně porušil VVZ. Navíc veřejný ochránce práv údajně použil na každé z kritérií koeficient poměrného vážení, který však nebyl ve VVZ stanoven.

73 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je veřejný ochránce práv povinen dodržovat VVZ, kterou vydal, neboť taková výzva stanoví podmínky týkající se přístupu k obsazovanému pracovnímu místu. Účelem VVZ je na jedné straně informovat dotčené osoby co možná nejpřesněji o povaze požadavků k přijetí na obsazované pracovní místo, aby měly možnost posoudit, zda pro ně podání žádosti o pracovní místo připadá v úvahu, a na druhé straně stanovit právní rámec, ve kterém provede orgán srovnávací přezkum služebních zásluh uchazečů. Veřejný ochránce práv nedodrží tento rámec legality, pokud při hodnocení přihlášek zohlední jiné podmínky, než které byly uvedeny ve VVZ (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. února 1999, Leite Mateus v. Komise, T-21/98, EU:T:1999:28, bod 31 a citovaná judikatura).

74 V tomto ohledu je třeba uvést, že ve VVZ byl stanoven souhrn kritérií, k nimž mělo být přihlédnuto a kterých bylo dvanáct (viz bod 3 výše), avšak nebyl určen koeficient poměrného vážení pojící se k jednotlivým kritériím či fáze, v níž měla být uvedená kritéria zohledněna.

75 Veřejný ochránce práv má při své činnosti širokou posuzovací pravomoc. Může tudíž, jako v projednávaném případě, kdy VVZ nestanoví hodnotící kritéria, určit tato kritéria nebo, pokud to není stanoveno ve VVZ, určit v jaké fázi musí být tato kritéria zohledněna (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 26. února 1981, Authié v. Komise, 34/80, EU:C:1981:57, bod 14; ze dne 13. prosince 1990, Gonzalez Holguera v. Parlament, T-115/89, EU:T:1990:84, bod 53, a ze dne 14. července 1995, Pimley-Smith v. Komise, T-291/94, EU:T:1995:142, bod 48).

76 V tomto ohledu je nesporné, že poradní výbor a veřejný ochránce práv vyhodnotili přihlášky v rámci druhé fáze, tj. v rámci posouzení toliko životopisů, z hlediska následujících osmi kritérií:

– „práce v orgánu, instituci či jiném subjektu EU nebo spolupráce s nimi, práce na vnitrostátním úřadu veřejného ochránce práv či v jakémkoliv přidruženém subjektu nebo spolupráce s nimi;

– dobrá znalost evropských záležitostí, institucí a právních předpisů;

– podstatná a prokazatelně úspěšná praxe v řídící funkci v oblasti, která je slučitelná s činnostmi úřadu;

– hlubší chápání úlohy veřejného ochránce práv v rámci veřejné správy;

– doložená praxe v provádění strategických změn;

– znalost řízení a rozpočtového plánování;

– znalost strategií a moderních postupů v oblasti lidských zdrojů;

– znalost strategií a moderních postupů v oblasti informačních technologií.“

77 Naproti tomu čtyři poslední kritéria, uvedená v bodě 3 výše, nebyla zohledněna v rámci této druhé fáze, ale v rámci fáze třetí, tj. při pohovorech pouze vybraných uchazečů.

78 Výtka žalobce, že veřejný ochránce práv nedodržel VVZ z důvodu, že při posouzení přihlášek na základě životopisů uchazečů bylo zohledněno pouze osm kritérií, nemůže obstát.

79 Jak totiž vyplývá ze zprávy ze dne 13. května 2015 a napadeného rozhodnutí, všechna kritéria uvedená ve VVZ byla v rámci výběrového řízení zohledněna a žádné jiné kritérium než kritéria uvedená ve VVZ nebylo v průběhu tohoto řízení vzato v úvahu.

80 Skutečnost, že prvních osm kritérií uvedených v bodě 3 výše bylo zohledněno v rámci druhé fáze a poslední čtyři kritéria byla zohledněna v rámci pohovorů s uchazeči, spadá do posuzovací pravomoci veřejného ochránce práv, který tedy mohl v případě, že tak neučinil ve VVZ, dle svého uvážení určit fázi, ve které mají být tato kritéria zohledněna.

81 Kromě toho je nutno konstatovat, že poslední čtyři kritéria, a sice „vynikající schopnost komunikace, vytváření sítě kontaktů a motivace zaměstnanců“, „silná angažovanost ve prospěch přibližování EU občanům“, „silná angažovanost ve prospěch naplňování vize a strategie veřejné ochránkyně práv“, „schopnost účinně komunikovat v anglickém a francouzském jazyce“, [z]nalost dalších úředních jazyků Unie [jakožto výhoda]“, jsou kritéria, která jsou přirozeně vhodná pro hodnocení uchazečů při pohovorech.

82 Veřejný ochránce práv může právě v rámci pohovorů zjistit s ohledem na položené otázky a formulaci odpovědí uchazečů, zejména jejich angažovanost ve prospěch přibližování Unie občanům nebo ve prospěch naplňování vize a strategie veřejného ochránce práv, a jakou má uchazeč schopnost komunikovat v anglickém a francouzském jazyce nebo v dalších jazycích Unie.

83 Kromě toho, pokud jde o výtku žalobce ke koeficientu poměrného vážení jednotlivých kritérií, kdy prvních pět kritérií bylo hodnoceno 10 body a zbývající tři kritéria 5 body, je nutno konstatovat, že veřejný ochránce práv může v případě, že tak neučinil ve VVZ, dle svého uvážení určit, jaký koeficient poměrného vážení bude jednotlivým kritériím přidělen, což spadá do širokého prostoru pro uvážení, který je uznán judikaturou (rozsudek ze dne 16. května 2013, Canga Fano v. Rada, T-281/11 P, EU:T:2013:252, bod 123; v tomto smyslu viz také rozsudek ze dne 19. dubna 1988, Santarelli v. Komise, 149/86, EU:C:1988:179, bod 10).

84 Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce neuvedl žádný důkaz či indicii k prokázání, že by se veřejný ochránce práv dopustil jakéhokoli záměrného vyloučení přihlášky žalobce ve prospěch přihlášky paní G. (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. května 2000, Elkaïm a Mazuel v. Komise, T-173/99, EU:T:2000:142, bod 121).

85 Z toho vyplývá, že první a druhá výtka musí být zamítnuty.

2) Ke třetí výtce vycházející ze skutečnosti, že veřejný ochránce práv provedl hodnocení na základě kritérií, která nebyla stanovena ve VVZ

86 Zaprvé žalobce veřejnému ochránci práv vytýká, že od uchazečů účastnících se druhého kola pohovorů vyžadoval předložení osobních doporučení, přičemž tento požadavek není mezi výběrovými kritérii uveden.

87 V tomto ohledu stačí konstatovat, že tato výtka je irelevantní, jelikož přihláška žalobce byla odmítnuta ve fázi, která předcházela fázi pohovorů, takže případné zohlednění doporučení žalobci nemohlo způsobit újmu. Kromě toho, jak upřesnil veřejný ochránce práv na jednání v odpověď na otázku položenou Tribunálem, tento požadavek byl určen pouze paní G. pro účely přijímacího postupu.

88 V každém případě je třeba uvést, že sám žalobce ve svém životopise uvedl jména osob, které jej mohou na dané pracovní místo doporučit.

89 Zadruhé žalobce veřejnému ochránci práv vytýká, že poskytl komparativní výhodu uchazečům, kteří pracovali v institucích, které mají časté kontakty s veřejným ochráncem práv, přestože toto kritérium není ve VVZ uvedeno.

90 Veřejný ochránce práv totiž v napadeném rozhodnutí uvedl:

„Poskytla jsem také komparativní výhodu uchazečům, kteří pracovali v institucích, které mají časté kontakty s evropským veřejným ochráncem práv. Na rozdíl od jiných uchazečů máte malé zkušenosti ve vztahu k evropskému veřejnému ochránci práv.“

91 V tomto ohledu je pravda, jak uvádí žalobce, že kritérium „četnosti vztahů s veřejným ochráncem práv“ není jako takové uvedeno mezi kritérii stanovenými ve VVZ.

92 Je však nutno konstatovat, že toto kritérium lze přiřadit ke kritériu „hlubší chápání úlohy veřejného ochránce práv v rámci veřejné správy“, jak potvrdil veřejný ochránce práv v odpověď na otázku položenou Tribunálem.

93 Osoba, která měla časté pracovní kontakty s veřejným ochráncem práv, bude přirozeně více informována o úlohách a problémech specifických pro tuto funkci než osoba, jež pracovala v unijním orgánu nebo instituci, jež mají vzdálenější, či dokonce žádné pracovní vztahy s veřejným ochráncem práv.

94 Žalobce přitom nebyl schopen prokázat, že měl v rámci činnosti u Soudního dvora Evropské unie časté kontakty s veřejným ochráncem práv.

95 Žalobce uvádí jako příklady pouze tři věci, s nimiž se seznámil, když pracoval jako referendář. Avšak kromě toho, že znalost věcí není s to prokázat četnost kontaktů s veřejným ochráncem práv, je ostatně třeba poukázat na skutečnost, že v první věci bylo vydáno usnesení ze dne 4. června 2015, Mirelta Ingatlanhasznosító v. Komise a Evropský veřejný ochránce práv (C-576/14 P, nezveřejněné, EU:C:2015:370), jímž byl zamítnut kasační opravný prostředek jako zčásti zjevně neopodstatněný a zčásti zjevně nepřípustný, aniž byl tento kasační opravný prostředek oznámen veřejnému ochránci práv. Pokud jde o věci, v nichž bylo rozhodnutí vydáno Tribunálem, tedy věci, v nichž byl vydán rozsudek ze dne 24. září 2008, M. v. Evropský veřejný ochránce práv (T-412/05, nezveřejněný, EU:T:2008:397), a usnesení ze dne 5. září 2006, O'Loughlin v. Evropský veřejný ochránce práv a Irsko (T-144/06, nezveřejněné, EU:T:2006:237), byly tyto věci rozhodnuty Tribunálem, kde žalobce funkci referendáře nevykonával. V každém případě, co se týče věci, ve které bylo vydáno usnesení ze dne 5. září 2006, O'Loughlin v. Evropský veřejný ochránce práv a Irsko (T-144/06, nezveřejněné, EU:T:2006:237), ani tato věc nebyla oznámena veřejnému ochránci práv, jelikož žaloba byla Tribunálem odmítnuta z důvodu zjevné nepřípustnosti a nepříslušnosti. Kromě toho je nutno konstatovat, že práce na spisech týkajících se veřejného ochránce práv neprokazuje „časté kontakty" s posledně uvedeným.

96 Veřejný ochránce práv tedy neporušil výběrové řízení, když zohlednil skutečnost, že uchazeči pracovali v institucích, které s ním měly časté pracovní kontakty.

97 Zatřetí žalobce tvrdí, že veřejný ochránce práv v napadeném rozhodnutí hodnotil příznivěji uchazeče, kteří zastávali hierarchicky vyšší pracovní místa, než uchazeče, kteří se v pracovní hierarchii nacházeli níže.

98 Žalobce veřejnému ochránci práv vytýká, že v napadeném rozhodnutí dospěl k následujícímu:

„Udělila jsem komparativní výhodu uchazečům, kteří zastávali hierarchicky vyšší pracovní místa, oproti uchazečům, kteří se v pracovní hierarchii nacházeli níže. Vy jste zastával funkci vedoucího oddělení, zatímco několik jiných uchazečů zastávalo ředitelská pracovní místa."

99 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že pracovní místo generálního tajemníka úřadu veřejného ochránce práv je v rámci tohoto úřadu nejvyšší řídící funkcí, která nesporně vyžaduje řídící schopnosti, takže není nesprávné, jak také tvrdí veřejný ochránce práv, zaměřit se hlavně na uchazeče, kteří již zastávali pracovní místa vyšších vedoucích pracovníků.

100 Každopádně z životopisu paní G. vyplývá, že pracovala rovněž jako vedoucí oddělení, a nevykonávala tedy řídící funkce, takže toto kritérium nebylo použito jako vylučovací kritérium, ale jako kritérium pro účely vyhodnocení přihlášek.

101 Rovněž v tomto případě tedy veřejný ochránce práv neporušil výběrové řízení, když zohlednil skutečnost, že uchazeči zastávali vyšší řídící funkce.

102 Začtvrté žalobce veřejnému ochránci práv vytýká, že v rámci pohovorů zohlednil kritérium „celkového dojmu", které není ve VVZ uvedeno.

103 V tomto ohledu je nutno konstatovat, že tato výtka je irelevantní, jelikož přihláška žalobce byla odmítnuta ve fázi, která předchází fázi pohovorů, takže případné zohlednění „celkového dojmu", ke kterému došlo pouze ve fázi rozhovorů, by žalobci nemohlo způsobit újmu.

104 Každopádně toto kritérium musí být chápáno jako syntéza výsledků dosažených uchazeči v rámci všech ostatních kritérií, a nikoliv jako nové či samostatné kritérium.

105 Z toho vyplývá, že třetí výtka musí být zamítnuta jako zčásti irelevantní a zčásti neopodstatněná.

3) Ke čtvrté výtce vycházející ze skutečnosti, že veřejný ochránce práv připustil, že nevzal v potaz stanovisko poradního výboru, který ve VVZ sám zřídil, a dopustil se pochybení v hodnocení žalobce

106 Žalobce veřejnému ochránci práv zaprvé vytýká, že nevzal v úvahu stanovisko poradního výboru, který však sám zřídil, neboť neznal pořadí uchazečů vypracované uvedeným výborem v době, kdy svolal osm z uchazečů k pohovorům, čímž porušil svou povinnost zohlednit uvedené stanovisko, a zadruhé se dopustil pochybení v hodnocení žalobce.

107 Veřejný ochránce práv totiž v napadeném rozhodnutí uvedl:

„Prostřednictvím vedoucího mého kabinetu mě [poradní výbor] následně předal seznam dvanácti nejlepších uchazečů zařazených v abecedním pořadí […] Na základě přihlášek a týchž osmi kritérií, která použil [poradní výbor], jsem sama vybrala 8 uchazečů k pohovorům konaným dne 17. dubna 2015 a své rozhodnutí jsem sdělila v odpovědi na elektronickou zprávu vedoucího mého kabinetu. Rozhodla jsem se pozvat pouze 8 uchazečů, neboť po vyhodnocení přihlášek jsem dospěla k závěru, že ostatní uchazeči uvedení na seznamu nesplňují požadavky k obsazení volného pracovního místa. Chtěla bych zdůraznit, že mé srovnávací hodnocení bylo nezávislé na pořadí a známkách navržených [poradním výborem]. Nedomnívám se, že jsem byla uvedeným pořadím vázána, když jsem prováděla výběr uchazečů, které jsem si přála přijmout k pohovorům.“

108 Z této odpovědi tak jasně vyplývá, že veřejný ochránce práv vycházel z vlastního hodnocení dvanácti uchazečů navržených poradním výborem na seznamu zpracovaném v abecedním pořadí, avšak nikoli ze známek, které uvedený výbor přidělil každému z těchto dvanácti uchazečů, a z pořadí stanoveného uvedeným výborem.

109 Veřejný ochránce práv v žalobní odpovědi uvádí, že „ve skutečnosti“ jednal v souladu se stanoviskem poradního výboru, a upřesňuje, že „nepřijal rozhodnutí tak, že by jednoduše schválil seznam s pořadím podle služebních zásluh uchazečů“.

110 V tomto ohledu je třeba připomenout, že pokud orgán, instituce nebo jiný subjekt zřídí ve svém rámci poradní výbor, který není ustanoven ve služebním řádu a měl by mu při jmenování uchazečů na určitá pracovní místa předkládat stanovisko ke schopnostem a způsobilosti uchazečů, má toto opatření poskytnout uvedenému orgánu nebo jinému subjektu, jakožto OOJ, lepší výchozí pozici při srovnávacím přezkumu služebních zásluh uchazečů. Z toho vyplývá, že stanovisko tohoto poradního výboru ve formě doporučení k pohovorům musí patřit, pokud tento výbor skutečně takové doporučení vydá, mezi skutečnosti, které je orgán oprávněný ke jmenování povinen zohlednit při vlastním posuzování služebních zásluh úředníků, přestože má za to, že se od tohoto stanoviska musí odchýlit (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 9. července1987, Hochbaum a Rawes v. Komise, 44/85, 77/85, 294/85 a 295/85, EU:C:1987:348, body 16 a 17; ze dne 30. ledna 1992, Schönherr v. HSV, T-25/90, EU:T:1992:8, body 27 a 28, a ze dne 18. září 2003, Pappas v. Výbor regionů, T-73/01, EU:T:2003:237, bod 60).

111 Na jednání v odpověď na otázku položenou Tribunálem veřejný ochránce práv uznal, že v rozporu s tím, co bylo uvedeno v elektronické zprávě ze dne 10. dubna 2015, kterou byl žalobce informován, že poradní výbor se rozhodl nedoporučit jej k pohovorům, naopak poradní výbor zařadil žalobce mezi dvanáct uchazečů, kteří měli být k pohovorům pozváni. Veřejný ochránce práv dodal, že se sám rozhodl pozvat z těchto dvanácti uchazečů k pohovorům pouze osm, včetně paní G., avšak nikoliv žalobce. Veřejný ochránce práv nicméně upřesnil, že se jednalo o nedbalost.

112 Je nesporné, že v projednávaném případě bylo v bodě 7 VVZ stanoveno, že poradní výbor bude veřejnému ochránci práv nápomocen, navrhne mu seznam uchazečů, kteří mají být pozváni k pohovorům, a může mu doporučit omezit počet uchazečů způsobilých k těmto pohovorům. Bylo rovněž stanoveno, že veřejný ochránce práv může rozhodnout, že k pohovorům pozve jen některé uchazeče zařazené na seznam doporučený poradním výborem.

113 Je rovněž nesporné, že veřejný ochránce práv v projednávaném případě pozval k pohovoru osm z dvanácti uchazečů navržených poradním výborem, aniž byl v okamžiku této výzvy obeznámen se známkami a služebními zásluhami, k nimž poradní výbor dospěl u každého uchazeče, jelikož věděl jen o abecedním seznamu uvedených uchazečů. Ze skutkových okolností nicméně vyplývá, že veřejný ochránce práv pozval k pohovoru stejných prvních sedm uchazečů, které doporučil poradní výbor. Naproti tomu osmý uchazeč pozvaný k pohovoru veřejným ochráncem práv se nacházel na devátém místě *ex aequo* s žalobcem. K pohovorům nebyl pozván osmý uchazeč zařazený poradním výborem na seznam vypracovaný podle služebních zásluh, ani žalobce.

114 Z toho plyne, že veřejný ochránce práv se řídil stanoviskem poradního výboru v tom rozsahu, že k pohovorům pozval pouze uchazeče navržené uvedeným výborem na seznamu podle abecedního pořadí, který mu byl zaslán dne 9. dubna 2015. Veřejný ochránce práv se nicméně tím, že k pohovorům nepozval osmého uchazeče zařazeného poradním výborem na seznam vypracovaný podle služebních zásluh, ale devátého uchazeče z tohoto seznamu, odchýlil od stanoviska poradního výboru.

115 Zaprvé je třeba konstatovat, že veřejný ochránce práv uvedl, že se s pořadím obeznámil až poté, kdy pozval k pohovorům osm jím vybraných uchazečů. Toto tvrzení žalobce nezpochybnil, přičemž veřejný ochránce práv pozval k pohovorům pouze uchazeče, kteří byli uvedeni na seznamu vypracovaném poradním výborem. Z toho plyne, že veřejný ochránce práv se neodchýlil od abecedního seznamu.

116 Zadruhé je třeba uvést, že veřejný ochránce práv tvrdí, že nebyl povinen jednoduše schválit seznam s pořadím podle služebních zásluh.

117 Je tedy třeba určit, zda se veřejný ochránce práv tím, že se za okolností projednávané věci odchýlil od pořadí podle služebních zásluh uvedeného ve stanovisku poradního výboru, nedopustil pochybení v řízení, které by mohlo nepříznivě zasáhnout do právního postavení žalobce.

118 Je nutno konstatovat, že z důvodu čistě poradní povahy stanoviska se může veřejný ochránce práv od tohoto stanoviska odchýlit, uvede-li důvod, proč se rozhodl pro jiné pořadí, než které mu navrhl poradní výbor (viz judikatura citovaná v bodě 110 výše).

119 Veřejný ochránce práv v tomto ohledu zohlednil přihlášky prvních sedmi uchazečů uvedených na seznamu v pořadí podle služebních zásluh, který vypracoval poradní výbor, avšak pozval k pohovoru nikoliv osmého uchazeče navrženého uvedeným výborem, ale uchazeče, který se nacházel na devátém místě, přičemž veřejný ochránce práv nebyl s pořadím podle služebních zásluh v daném okamžiku obeznámen.

120 V napadeném rozhodnutí veřejný ochránce práv vysvětlil, že se rozhodl pozvat pouze těchto osm uchazečů, jelikož na základě svého posouzení dospěl k závěru, že ostatní uchazeči zařazení na seznam nesplňují požadavky k přijetí na obsazované pracovní místo.

121 Je třeba konstatovat, že veřejný ochránce práv pozval k pohovorům toliko uchazeče, kteří byli uvedeni na seznamu vypracovaném poradním výborem. Navíc vzhledem k postupu uvedenému ve VVZ (viz bod 112 výše) nebyl veřejný ochránce práv povinen jednoduše schválit seznam s pořadím podle služebních zásluh a nebylo nepřiměřené nepozvat uchazeče zařazené na seznamu, kteří dle názoru veřejného ochránce práv nesplňovali požadavky k přijetí na obsazované pracovní místo.

122 Z toho vyplývá, že i když veřejný ochránce práv nezohlednil pořadí vyhotovené poradním výborem, nemůže toto zjištění vést ke zrušení napadeného rozhodnutí.

123 I kdyby se totiž veřejný ochránce práv řídil pořadím na seznamu vypracovaném uvedeným výborem, byl by k pohovorům pozván nikoliv žalobce, ale uchazeč zařazený na osmé místo, zatímco uchazeč zařazený na deváté místo *ex aequo* s žalobcem by k pohovorům pozván nebyl.

124 Z předcházejícího vyplývá, že čtvrtá výtka musí být zamítnuta, stejně jako první žalobní důvod v plném rozsahu.

b) Ke druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení

125 Žalobce zaprvé tvrdí, že veřejný ochránce práv posuzoval jeho životopis svévolně z důvodu, že žalobce v době podání přihlášky zastával pracovní místo referendáře, a nikoliv pracovní místo vedoucího oddělení. Veřejný ochránce práv se tím dopustil zjevně nesprávného posouzení.

126 V tomto ohledu stačí uvést, že veřejný ochránce práv v napadeném rozhodnutí jen připomněl, že žalobce byl „vedoucím oddělení“, a nikoli „ředitelem“, jako jiní uchazeči. Veřejný ochránce práv naproti tomu netvrdil, že žalobce v době podání přihlášky aktuálně zastával pracovní místo referendáře.

127 Z toho vyplývá, že tato výtka není skutkově podložená.

128 Vedle toho je pravda, že žalobce v průběhu své kariéry zastával, jak vyplývá z jeho životopisu, pracovní místo „vedoucí oddělení“.

129 Dále, pokud jde o funkce referendáře v kabinetu předsedy Soudního dvora, z životopisu žalobce vyplývá, že se v rámci tohoto kabinetu věnoval „monitorování překážek v průběhu řízení, přípravě přidělování příchozích věcí, sledování judikatury velkého senátu, sledování administrativní činnosti orgánu [a] účastnil se výborů v zastoupení předsedy“. Co se týče hodnotící zprávy žalobce ze dne 27. března 2015, obsahuje následující popis činností odpovídajících pracovnímu místu hodnoceného úředníka: „Referendář (pověřený obzvláště správními záležitostmi, monitorováním překážek v průběhu řízení až do okamžiku přidělení věcí a podpůrně sledováním judikatury velkého senátu)“.

130 Z toho plyne, že veřejný ochránce práv se v tomto ohledu nedopustil zjevně nesprávného posouzení.

131 Žalobce zadruhé tvrdí, že známka, kterou obdržel v rámci hodnotícího kritéria týkajícího se dobré znalosti unijních záležitostí, orgánů a právních předpisů měla být vyšší než známka udělená paní G.

132 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury přísluší OOJ posoudit, zda uchazeč splňuje podmínky vyžadované v oznámení o volném pracovním místě a toto posouzení může být zpochybněno pouze v případě zjevného pochybení. Z toho důvodu Tribunál nemůže nahradit OOJ tím, že bude kontrolovat jeho posouzení odborných schopností uchazečů, s výjimkou případu zjevně nesprávného posouzení (rozsudek ze dne 13. prosince 1990, Kalavros v. Soudní dvůr, T-160/89 a T-161/89, EU:T:1990:86, bod 29; v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. května 1984, Picciolo v. Parlament, 111/83, EU:C:1984:200, bod 16).

133 Zaprvé funkce generálního tajemníka je ve VVZ popsána takto:

„Generální tajemník je odpovědný za celkové řízení úřadu a provádění strategie veřejné ochránkyně práv. Generální tajemník/generální tajemnice odpovídá přímo veřejné ochránkyni práv a vede její řídící tým. Generální tajemník/generální tajemnice úzce spolupracuje s kabinetem veřejné ochránkyně práv a zastupuje úřad navenek.“

134 Co se týče „dobré znalosti [unijních] záležitostí, orgánů a právních předpisů“, je nutno konstatovat, že z životopisu paní G. vyplývá, že s výjimkou rozličných činností jako novinářka zastávala různé funkce v útvarech Komise, jakožto mluvčí člena Komise pro oblast zdraví a ochrany spotřebitele (1999–2004), poradkyně v oblasti komunikační strategie místopředsedy Komise (2004–2006), odborná asistentka generálního ředitele generálního ředitelství (GŘ) „Komunikace“ Komise (2006–2007), vedoucí oddělení lidských zdrojů a informačních technologií v rámci GŘ „Spravedlnost“ Komise (2007–2011) a vedoucí oddělení generálního ředitele pro námořní záležitosti a rybářský průmysl (od roku 2011).

135 Pokud jde o tyto různé zkušenosti získané v různých útvarech Komise, je třeba dospět k závěru, že se poradní výbor nedopustil zjevně nesprávného posouzení, když udělil paní G. velmi vysokou známku. Skutečnost, že paní G. není držitelkou diplomu v oboru práva, nemůže s ohledem na její různorodé zkušenosti prokázat, že by se poradní výbor dopustil zjevně nesprávného posouzení.

136 Navíc „dobrá znalost [unijních] záležitostí, orgánů a právních předpisů“ musí být posuzována nikoliv nezávisle, ale s ohledem na funkce popsané ve VVZ, které se zaměřují na strategii veřejného ochránce práv a vedení jeho týmu, takže je třeba mít za to, že mezi uchazeči nebyl hledán odborník na unijní právo, ale osoba, která zastávala různá pracovní místa v různých oblastech činnosti.

137 Pokud jde o výtku žalobce, že veřejný ochránce práv nemohl mít za to, že žalobce neměl „žádné praktické zkušenosti s řízením lidských zdrojů“, je třeba uvést, že veřejný ochránce práv v napadeném rozhodnutí napsal:

„Poskytla jsem také komparativní výhodu uchazečům, kteří mají praktické zkušenosti v oblasti lidských zdrojů, zejména v rámci provádění restrukturalizace organizačních jednotek. Někteří uchazeči mají na rozdíl od Vás v této oblasti značné zkušenosti.“

138 Veřejný ochránce práv měl tudíž za to, že na rozdíl od jiných uchazečů žalobce nemá značné praktické zkušenosti v oblasti řízení lidských zdrojů, zejména pokud jde o restrukturalizace, a nikoli, jak tvrdí žalobce, že nemá v této oblasti žádné zkušenosti.

139 Žalobce přitom nikterak netvrdil, že má zkušenosti s restrukturalizacemi, takže tato výtka musí být zamítnuta.

140 Žalobce dále namítá, že obzvláště jeho činnost vedoucího oddělení „práv vyplývajících ze služebních předpisů, sociálních a zdravotních záležitostí a pracovních podmínek“ se jednoznačně týkala řízení lidských zdrojů.

141 V tomto ohledu vyplývá z životopisu žalobce, že jeho hlavní činnosti a úkoly zahrnovaly „správu práv personálu Soudního dvora vyplývajících ze služebních předpisů, [k]oordinaci sociálních opatření, [s]právní dohled nad lékařskou službou“, „správu práv členů orgánu vyplývajících ze statutu Soudního dvora a platového režimu členů“, funkci „předsedy přípravného výboru pro sociální záležitosti u [sboru vedoucích pracovníků administrativy] (do roku 2013)“, funkci „člena přípravného výboru pro záležitosti související se služebními předpisy“, funkci „bývalého předsedy řídícího výboru střediska péče o děti předškolního věku“ a funkci „předsedy [řídícího výboru zdravotního pojištění]“ a „zastupujícího člena výboru pro služební řád“.

142 Ačkoliv mají tyto činnosti zajisté spojitost s „řízením lidských zdrojů“, netýkají se přímo strategie či organizace různých lidských zdrojů, ani konkrétně provádění restrukturalizací organizačních jednotek.

143 Pokud jde o skutečnost, že se úkoly referendáře v kabinetu předsedy Soudního dvora, „kromě těch, které souvisejí se soudní činností Soudního dvora, vztahují především k dohledu, v zastoupení předsedy Soudního dvora, nad fungováním administrativy Soudního dvora, což zahrn[ovalo] personální záležitosti (včetně otázek snižování personálu), přípravu rozpočtu, organizaci informačních technologií Soudního dvora, infrastruktury a obecně celé fungování administrativy“, je nutno

konstatovat, že žalobce ve svém životopise neuvádí všechny tyto činnosti, ale pouze se zmiňuje, jak již bylo uvedeno v bodě 129 výše, o monitorování překážek v průběhu řízení, přípravě přidělování příchozích věcí, sledování judikatury velkého senátu, sledování administrativní činnosti orgánu [a] o jeho účasti ve výborech v zastoupení předsedy Soudního dvora. Všechny tyto činnosti nejsou uvedeny ani v hodnotících zprávách žalobce ze dne 17. března 2015 (za období od 1. ledna 2012 do 31. prosince 2012 a od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013) a ze dne 27. března 2015 (za období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2014). V prvních dvou zprávách je pracovní funkce žalobce popsána jako „vedoucí oddělení „Práva vyplývající ze služebních předpisů, sociální a zdravotní záležitosti a pracovní podmínky“ a v poslední zprávě jako „referendář (pověřený obzvláště správními záležitostmi, monitorováním překážek v průběhu řízení až do okamžiku přidělení věcí a podpůrně sledováním judikatury velkého senátu)“.

144 Z toho vyplývá, že veřejnému ochránci práv nelze vytýkat, že se dopustil zjevně nesprávného posouzení.

145 Žalobce konečně veřejnému ochránci práv vytýká jeho názor, že měl zastaralé znalosti a zkušenosti z oblasti informačních technologií.

146 Veřejný ochránce práv v napadeném rozhodnutí napsal:

„Poskytla jsem komparativní výhodu uchazečům, kteří mají aktuální zkušenosti z oblasti informatiky v posledních deseti letech (tato oblast se neustále vyvíjí a vývojové činnosti jsou rychlé, takže starší zkušenosti jsou v rámci současných výzev méně relevantní). V posledních deseti letech jste neměl praxi v oblasti informatiky, přičemž Vaše zkušenosti z této oblasti v dřívějším období jsou méně relevantní pro účely aktuálních potřeb úřadu.“

147 I když se žalobce odvolává na různá školení v rámci Soudního dvora, nezpochybňuje skutečnost, že se jeho funkce týkaly informačních technologií od roku 1981 do roku 2007.

148 V tomto ohledu nelze zpochybňovat, že oblast informatiky se velmi rychle vyvíjí, takže zkušenost získaná v dřívějším období je méně relevantní než zkušenost získaná v nedávné době.

149 Ačkoliv má žalobce za to, že jeho praxe trvala až do roku 2007, je nutno konstatovat, že činnost referendáře u soudce Soudu pro veřejnou službu od roku 2005 do roku 2007 nelze považovat za praxi v oblasti informačních technologií.

150 Veřejný ochránce práv se tedy nedopustil zjevně nesprávného posouzení, když měl za to, že zkušenosti žalobce z oblasti informačních technologií byly staršího data a méně relevantní než nově získané zkušenosti.

151 Z výše uvedených úvah vyplývá, že druhý žalobní důvod je nutno zamítnout.

c) Ke třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení zásady rovného zacházení

152 Zaprvé žalobce veřejnému ochránci práv vytýká, že posoudil svévolně a na základě zneužití postupu, který ve VVZ sám stanovil, doporučení předložená jednotlivými uchazeči. Veřejný ochránce práv údajně porušil zásadu rovného zacházení, když zohlednil doporučení pouze tří uchazečů pozvaných k posledním pohovorům.

153 Jak bylo připomenuto v bodě 75 výše, veřejný ochránce práv disponuje při výkonu činnosti širokým prostorem pro uvážení, takže pokud ve VVZ neupřesnil způsob zohlednění každého z hodnotících kritérií, jako v projednávaném případě, přísluší mu tak učinit (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 13. prosince 1990, Gonzalez Holguera v. Parlament, T-115/89, EU:T:1990:84, bod 53, a ze dne 14. července 1995, Pimley-Smith v. Komise, T-291/94, EU:T:1995:142, bod 48).

154 Je třeba uvést, jak upřesnil veřejný ochránce práv na jednání v odpověď na otázku položenou Tribunálem, že povinnost předložit doporučení byla určena pouze uchazečce paní G. na konci přijímacího řízení.

155 Postačí tedy každopádně konstatovat, že tato výtka je irelevantní, jelikož přihláška žalobce byla odmítnuta ve fázi, která předcházela fázi pohovorů, takže případné zohlednění doporučení by žalobci nemohlo způsobit újmu (viz bod 87 výše).

156 Zadruhé žalobce veřejnému ochránci práv vytýká, že porušil zásadu rovného zacházení, když během výběrového řízení změnil výběrová kritéria v rozporu s rámcem, které si sám stanovil. Kritérium „dobré znalosti evropských záležitostí, orgánů a právních předpisů“ bylo posuzováno neobjektivně a kritérium „znalosti dalších úředních jazyků Unie“ bylo zkoumáno pouze u osmi uchazečů pozvaných k pohovorům.

157 Je nutno konstatovat, že uvedené dvě výtky se překrývají s prvními dvěma výtkami vznesenými v rámci prvního žalobního důvodu, takže musí být zamítnuty ze stejných důvodů, jaké byly uvedeny v bodech 73 až 83 a 131 až 136 výše.

158 Co se týče konkrétně výtky týkající se kritéria „dobré znalosti evropských záležitostí, orgánů a právních předpisů“, které veřejný ochránce práv údajně posoudil neobjektivně, je třeba rovněž konstatovat, že žalobce každopádně neuvedl důvody, proč bylo toto kritérium posuzováno neobjektivně, takže v rozsahu, v němž se tato výtka nepřekrývá s jinými výtkami vznesenými žalobcem, na které Tribunál odpověděl v rámci výše zkoumaných žalobních důvodů, musí být odmítnuta jako nepřípustná. Pouhé zformulování uvedené výtky neumožňuje Tribunálu určit skutečnou povahu vytýkané skutečnosti.

159 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že třetí žalobní důvod je nutno zamítnout.

d) Ke čtvrtému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení zásady řádné správy

160 V rámci tohoto žalobního důvodu žalobce vznáší dvě výtky.

161 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury zásada řádné správy vyžaduje, aby příslušný orgán řádně uplatňoval právní předpisy (rozsudky ze dne 14. června 1988, Christianos v. Soudní dvůr, 33/87, EU:C:1988:300, bod 23, a ze dne 18. září 2008, Angé Serrano a další v. Parlament, T-47/05, EU:T:2008:384, bod 159).

162 Zaprvé žalobce veřejnému ochránci práv vytýká, že přestože musela být žádost o přezkum odůvodněna a podána v krátké lhůtě, veřejný ochránce práv jej vyloučil z fáze pohovorů bez jakéhokoli odůvodnění, takže žalobce nemohl účelně podat stížnost v rámci autoremedury. Veřejný ochránce práv tím porušil zásadu řádné správy.

163 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že třebaže veřejný ochránce práv informoval žalobce až o skutečnosti, že navzdory jeho služebním zásluhám není pozván k pohovorům, žalobce nepožadoval od veřejného ochránce práv podrobnější upřesnění, aby mohl podat žádost o přezkum.

164 Za těchto podmínek si žalobce nemůže stěžovat na nesprávný úřední postup, když sám nepožádal administrativu o upřesnění ani nepožádal o prodloužení lhůty pro podání žádosti o přezkum, než obdrží požadovaná upřesnění.

165 Zadruhé žalobce veřejnému ochránci práv vytýká, že mu poskytl nepřesné, nesoudržné a nesprávné informace.

166 V tomto ohledu je pravda, že veřejný ochránce práv v napadeném rozhodnutí skutečně uznal, že některé poskytnuté informace byly chybné nebo nepřesné, takže pravděpodobně přispěly k podání stížnosti.

167 Nicméně je nutno konstatovat, že tyto nepřesnosti nemohou učinit napadené rozhodnutí protiprávním, neboť jejich náprava byla uskutečněna právě ve fázi odpovědi na stížnosti žalobce (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. května 2000, Elkaïm a Mazuel v. Komise, T-173/99, EU:T:2000:142, bod 103).

168 Čtvrtý žalobní důvod musí být proto zamítnut.

169 Z toho vyplývá, že návrhová žádání směřující ke zrušení napadeného rozhodnutí musí být zamítnuta a není třeba přihlédnout k příloze D 1 dupliky. Není tedy třeba rozhodnout o návrhu žalobce ze dne 7. dubna 2017 uvedeném v bodě 37 výše.

2. K návrhovým žádáním směřujícím k náhradě újmy

170 Žalobce tvrdí, že mu napadené rozhodnutí způsobilo majetkovou a nemajetkovou újmu.

171 Podle ustálené judikatury platí, že pokud návrh na náhradu újmy úzce souvisí s návrhem na zrušení, odmítnutí nebo zamítnutí posledně uvedeného návrhu jako nepřípustného nebo neopodstatněného způsobuje rovněž zamítnutí návrhu na náhradu újmy (viz rozsudek ze dne 30. září 2003, Martínez Valls v. Parlament, T-214/02, EU:T:2003:254, bod 43 a citovaná judikatura).

172 Vzhledem k tomu, že v projednávaném případě existuje úzká souvislost mezi návrhovými žádáními směřujícími ke zrušení a návrhovými žádáními směřujícími k náhradě újmy a návrhová žádání směřující ke zrušení byla zamítnuta, musí být zamítnuta rovněž návrhová žádání směřující k náhradě újmy.

173 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že žalobu je třeba zamítnout v plném rozsahu.

V. K nákladům řízení

174 Podle článku 134 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Podle čl. 135 odst. 1 téhož jednacího řádu nicméně může Tribunál v souladu s požadavky ekvity výjimečně rozhodnout, že účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, ponese vlastní náklady řízení a nahradí pouze část nákladů řízení vynaložených druhým účastníkem řízení, nebo se mu náhrada nákladů řízení neuloží.

175 Za okolností projednávaného případu Tribunál poznamenává, že se veřejný ochránce práv dopustil nedbalosti, kterou sám uznal, když nepravdivě sdělil žalobci, že nebyl doporučen k pohovorům, a dále veřejný ochránce práv nesdělil žalobci přesné důvody, proč se neřídil pořadím uchazečů podle služebních zásluh, které mu předložil poradní výbor zřízený samotným veřejným ochráncem práv.

176 Za těchto podmínek lze mít za to, že toto řízení bylo zčásti způsobeno postupem veřejného ochránce práv.

177 Takové okolnosti zakládají výjimečný důvod k tomu, aby každý účastník řízení nesl vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Pan Costas Popotas a Evropský veřejný ochránce práv ponesou vlastní náklady řízení.

Collins Kančeva Barents

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 22. března 2018.

Podpisy.